

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžp/4/2013
Identifikačné číslo spisu:	1012200220
Dátum vydania rozhodnutia:	21.08.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1012200220.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu: Lesoochranárske zoskupenie VLK, občianske združenie, Tulčík 26, IČO 31 303 862, zastúpeného JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou, Štúrova 20, Košice, proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, Námestie Ľ. Štúra č. 1, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia ministra životného prostredia SR sp. zn. 8814/2011-1.10 (63/2011-rozkl.) zo dňa 28. novembra 2011, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/48/2012-188 zo dňa 23. februára 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/48/2012-188 zo dňa 20. februára 2013 **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný j e p o v i n n ý nahradiť trovy odvolacieho konania titulom trov právneho zastúpenia na účet právnej zástupkyne vo výške 156,56 Eur do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Odôvodnenie

I.

Konanie na Ministerstve životného prostredia Slovenskej republiky

Rozhodnutím ministra životného prostredia SR sp. zn. 8814/2011-1.10 (63/2011-rozkl.) zo dňa 28. novembra 2011, bol na základe rozkladu žalobcu zmenený výrok prvostupňového rozhodnutia žalovaného č. 4187/2011-2.2 zo dňa 29. septembra 2011 o povolení výnimky podľa § 40 ods. 2, 3 písm. c/ zák. č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej len zák. č. 543/2002 Z.z.) zo zákazov ustanovených v § 35 ods. 1 písm. a/ zák. č. 543/2002 Z.z., a to usmrtenie jedného jedinca medveďa hnedého v poľovnom revíri Chochuľa Hrochoť. Minister v rozkladovom konaní zmenil podmienky rozhodnutia v zmysle § 82 ods. 12 zákona č. 543/2002 Z.z. a určil, že odstrel možno zrealizovať poslieďkou v lokalitách Dolinky a Beňová, k. ú. P., postriežkou v lokalite Hudcovie kút, katastrálne územie P., do 15. decembra 2011 a od 1. júna 2012 do 30. novembra 2012 poslieďkou a postriežkou v lokalitách Dolinky, Beňová a Hudcovie kút, katastrálne územie P.. V ostatných častiach

zostal výrok prvostupňového rozhodnutia nezmenený.

II.

Konanie na súde I. stupňa

Krajský súd v Bratislave na základe žaloby Lesoochranárskeho zoskupenia VLK preskúmal správne konanie a rozhodnutia v ňom vydané a zrušil žalobou napadnuté rozhodnutie ministra životného prostredia SR č. 8814/2011-1.10 (63/2011- rozkl.) zo dňa 28. novembra 2011 a rozhodnutie žalovaného sp. zn. 4187/2011-2.2 zo dňa 29. septembra 2011 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Rozsudok odôvodnil tým, že okrem procesných pochybení spočívajúcich v nepredložení podkladov k rozhodnutiu žalobcovi a nedoručení písomností právnej zástupkyň žalobcu, ktoré by sami osebe mohli viesť k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, v konaní začatom na základe žiadosti poľovníckej organizácie Poľovníckeho združenia Chochuľa Hrochot', žiadateľ uviedol odhadované údaje o počte medvedíkov v poľovnom revíri, pričom žiadosť odôvodnil škodami spôsobenými v roku 2010 na poľnohospodárskych kultúrach vo výške 3 285 €. Bližšie neoznačil lokalitu, kde ku škodám došlo, najmä či išlo o miesta v bezprostrednej blízkosti zastavaných území, alebo vo vzdialenejších oblastiach, kde sa človek stretol s medveďom a ten sa nedal ani odohnať ani odplašiť. Ani prirodzený výskyt medveďa v blízkosti ľudských sídiel k žiadosti doložený nebol. V stanovisku ŠOP SR k žiadosti sa len konštatuje možnosť konfliktov s medveďmi a že v minulosti boli medveďmi spôsobené škody na poľnohospodárskych kultúrach bez bližšieho upresnenia.

Na základe uvedených skutkových zistení nie je podľa názoru súdu možné urobiť jednoznačný záver o tom, že sú splnené zákonné podmienky pre povolenie výnimky podľa § 40 ods. 3 písm. c/ zákona č. 543/2002 Z. z., pretože zo zhromaždených podkladov rozhodnutia v predmetnej veci nevyplýva, že ohrozenie zdravia a bezpečnosti obyvateľov v predmetných lokalitách je natoľko závažné, že výrazne prevyšuje záujem na ochrane živočíšneho druhu medveďa hnedého. Súd je toho názoru, že prísna druhová ochrana tohto živočícha si vyžaduje dôkladnejšie zdokumentovanie pohybu jedincov medveďa hnedého mimo svoj prirodzený areál, z ktorého by bola zrejma potreba chrániť záujem na ochrane zdravia a bezpečnosti obyvateľov povolením výnimky. Pokiaľ príslušné organizácie ŠOP SR v spolupráci so žiadateľmi či s dotknutými obcami monitorujú pohyb medvedíkov v blízkosti ľudských obydlií a v intravilánoch obcí, je potrebné, aby takýto monitoring žalovanému na účely rozhodovania o povolení výnimiek poskytli, čím by sa zjednodušila dôkazná situácia v týchto konaniach a proces povoľovania výnimiek by sa stal transparentnejším.

Vzhľadom na uvedené dospel Krajský súd v Bratislave po preskúmaní veci k záveru, že zistenie skutkového stavu je nedostatočné pre posúdenie veci a preto bolo potrebné napadnuté rozhodnutie i rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zrušiť podľa § 250j ods. 2 písm. c/ O.s.p. a vrátiť vec žalovanému na ďalšie konanie, v ktorom bude právnym názorom súdu viazaný.

III.

Odvolaie

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, v ktorom uviedol, že ho považuje za nesprávny, pretože Krajský súd v Bratislave dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.) a zároveň rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.).

Výnimku z druhovej ochrany možno povoliť len za podmienok ustanovených v § 40 ods. 2 a ods. 3 zákona o ochrane prírody, pričom prvostupňový správny orgán v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol konkrétne skutočnosti, ktoré viedli k rozhodnutiu o povolení výnimky zo zákazov ustanovených § 35 ods. 1 písm. a/ zákona o ochrane prírody.

Ministerstvo malo z dostupných údajov Štátnej ochrany prírody Slovenskej republiky (ďalej len „ŠOP SR“), ktorá ako odborná organizácia zabezpečuje aj spracovávanie odborných stanovísk a podkladov pre rozhodovaciu a inú činnosť orgánov ochrany prírody a vykonávanie prieskumu a výskumu osobitne chránených častí prírody a krajiny vrátane zhromažďovania, uchovávaní a vyhodnocovania údajov o ich stave, zo žiadosti žiadateľa, ako aj z ďalších informácií, napr. z monitoringu pracovníkov ŠOP SR, z protokolov z miestneho šetrenia škody spôsobenej určenými živočíchmi, za preukázané, že v

predmetných lokalitách, ktoré sú ľudskými sídlami a zároveň aj rekreačnými oblasťami dochádza k nebezpečným stretom človeka s medveďmi. Taktiež sa v tomto poľovnom revíri nachádzajú poľnohospodárske kultúry, hlavne kukurica a ovocné stromy v súkromných záhradách, kde boli škody vyčíslené za rok 2010 na 3 285 Eur. V minulosti tiež dochádzalo k častým škodám na včelstve, preto včelári už v tejto oblasti nepôsobia.

Ministerstvu bolo preto zrejmé, že žiadosť žiadateľa o odstrel medveďa v poľovnom revíri Chochuľa Hrochoť bola dôvodná. Ministerstvo pri rozhodovaní taktiež vychádzalo zo zisteného počtu jedincov medveďa, vyskytujúcich sa v poľovnom revíri Chochuľa Hrochoť, zo škôd spôsobených medveďmi na poľnohospodárskych kultúrach a z pozorovanej zvýšenej frekvencie stretnutí tohto živočícha s obyvateľmi priľahlých obcí a s turistami, a to nielen v jeho prirodzených biotopoch, ale aj v zastavanom území.

Všetko nasvedčovalo tomu, že tento chránený druh živočícha v tejto oblasti prosperuje a jeho populácia narastá. Nebol preto dôvod spochybňovať splnenie základnej podmienky pre povolenie výnimky na usmrtenie tohto živočícha, ktorou je skutočnosť, že povolená výnimka neohrozí zachovanie populácie tohto druhu.

Ministerstvo sa svojimi kritériami na povolenie výnimky (prednostné povoľovanie výnimiek mimo území s 3. až 5. stupňom ochrany, ktoré slúžia ako jadrové zóny klúdu pre medveďa a hlavne na okraji areálu rozšírenia medveďa) snaží dosiahnuť udržanie populácie v priaznivom stave v záujme ochrany zdravia a bezpečnosti obyvateľov. Rozširovanie areálu a postup do oblastí zasiahnutých ľudskou činnosťou, častejšie vyrušovanie medveďom, ako aj jednoznačne preukázané hlásenia o zvýšenom počte medveďov aj v pôvodných miestach výskytu, nesporne nasvedčujú skutočnosti, že v poľovnom revíri Chochuľa Hrochoť je zvýšený stav populácie medveďa hnedého.

Z vyššie uvedeného je teda nesporné, že v dotknutom správnom konaní bola dostatočne naplnená potreba povolenia výnimky na usmrtenie medveďa hnedého podľa § 40 ods. 3 písm. c/ zákona o ochrane prírody v odôvodnení napadnutého prvostupňového a druhostupňového rozhodnutia.

S poukazom na prioritný záujem na ochrane života a zdravia ľudí zákon o ochrane prírody pripúšťa aj určité výnimky z podmienok ochrany chránených druhov živočíchov, pričom v zmysle ustanovenia § 40 ods. 3 písm. c/ zákona o ochrane prírody nevyžaduje vznik škodlivého následku na verejnom zdraví alebo na verejnej bezpečnosti ľudí, ale preferuje ochranu týchto záujmov pred vznikom takéhoto škodlivého následku.

V tejto súvislosti je rozporuplný záver Krajského súdu v Bratislave uvedený na strane 15, prvý odsek rozsudku, v ktorom súd najskôr tvrdí, že „povolenie výnimky z uvedeného dôvodu má mať predovšetkým preventívny charakter, jej realizáciou sa má predchádzať nebezpečným stretom človeka s medveďom predovšetkým mimo miest jeho prirodzeného výskytu, najmä v intraviláne obcí a v blízkosti ľudských obydľí“ a hneď na to konštatuje, že „nie je podľa názoru súdu možné z každého prípadného stretu človeka s týmto zvieratom vyvodiť reálnu hrozbu pre život a zdravie obyvateľstva.“

V zmysle ustanovenia § 40 ods. 3 písm. c/ zákona o ochrane prírody je vznik škodlivého účinku na zdraví a živote ľudí právne irelevantný, pretože keď následok na zdraví alebo živote vznikne, uvedené ustanovenie stráca na význame.

Krajský súd v Bratislave na strane 15 (v druhej vete druhého odseku) v odôvodnení rozsudku tvrdí, že cit. „bližšie neoznačil (žiadateľ) lokalitu, kde ku škodám došlo, najmä či išlo o miesta v bezprostrednej blízkosti zastavaných území, alebo vo vzdialenejších oblastiach, kde sa človek vzhľadom na prirodzený výskyt medveďa musí správať obozretniejšie“, pričom úplne opomenul skutočnosť, že podľa napadnutých rozhodnutí žalovaného sa povolila výnimka na odstrel medveďa v poľovnom revíri Chochuľa Hrochoť konkrétne v lokalitách Dolinky a Beňová ako aj Hudcovie kút, katastrálne územie P., ktoré sa nachádzajú v druhom stupni ochrany, t.j. v rámci Chránenej krajinej oblasti Poľana ide o lokality tvoriace jeho ochranné pásmo, pričom tieto územia sa nachádzajú v bezprostrednej blízkosti zastavaných území - priľahlých obcí v regióne.

Napadnutý rozsudok Krajského súdu je vnútorne protirečivý aj v tom, že na jednej strane konštatuje (str. 13, stredný odsek odôvodnenia rozsudku), cit.: „súd nie je kompetentný spochybňovať údaje odborných organizácií ŠOP SR konštatujúce pozitívny vývoj populácie tohto živočíšneho druhu na Slovensku, a tým ani splnenie základnej podmienky pre povolenie výnimky na usmrtenie medveďa, ktorou je

skutočnosť, že povolená výnimka neohrozí zachovanie populácie tohto druhu, je súd toho názoru, že nie je jeho úlohou expertne hodnotiť, či spochybňovať údaje odborných organizácií ŠOP SR konštatujúce pozitívny vývoj populácie tohto živočíšneho druhu na Slovensku, pričom na strane druhej spochybňuje (str. 14 - posledný odsek a str. 15 - prvý a druhý odsek Odôvodnenia Rozsudku), závery obsiahnuté v stanovisku ŠOP SR.

Krajský súd v Bratislave pri svojom rozhodovaní vôbec nevzal do úvahy stanovisko ŠOP SR-490/2011 zo dňa 1. marca 2011 pripojené k žiadosti žiadateľa (PZ Chochuľa Hrochot'), ktorého súčasťou je aj stanovisko Správy CHKO Poľana, v ktorom v rámci popisu poľovného revíru uvádza, že sa nachádza iba v 1. a 2. stupni ochrany, pričom možnosť konfliktov s medveďmi je v danej lokalite vysoká, a to najmä s ohľadom na preukázané viacnásobné škody v roku 2009 a 2010, navyše sa tu nachádzajú početné ľudské sídla a rekreačné oblasti. Krajský súd v Bratislave na predmetnej str. 14 v prvom odseku odôvodnenia rozsudku vytýkal správnomu orgánu najmä nepresvedčivé preukázanie ohrozenia života a zdravia ľudí na základe stretov s medveďmi a škôd spôsobených medveďom, pričom sa zameral najmä na žiadosť žiadateľa, ktorú vyhodnotil ako nedostatočne podloženú.

Krajský súd v Bratislave uvedeným postupom ignoroval činnosť správneho orgánu v predmetnom správnom konaní, predovšetkým doplnenie spisovej dokumentácie o stanovisko ŠOP SR a o hodnotenie dôkazov zo strany správneho orgánu na základe podkladov odborných organizácií na ochranu prírody a na základe skutočností známych správnomu orgánu z úradnej činnosti.

Krajský súd v Bratislave v rozpore so svojím tvrdením, že nie je kompetentný spochybňovať údaje odborných organizácií ŠOP SR, a že považuje za splnenú základnú podmienku pre povolenie výnimky na usmrtenie medveďa, v tejto časti vyhodnotil dôkazy zhromaždené v spisovom materiáli namiesto správneho orgánu a nerešpektoval pri tom stanovisko ŠOP SR, v ktorom bolo odporúčané povoliť žiadateľovi požadovanú výnimku z podmienok ochrany medveďa hnedého.

V danej súvislosti si dovoľujeme upozorniť, že stanovisko ŠOP SR bolo v danom prípade vypracované s prihliadnutím na pracovné rokovanie zoológov jednotlivých organizačných útvarov ŠOP SR s územnou pôsobnosťou na území areálu výskytu medveďa hnedého na Slovensku, ktoré sa uskutočnilo 17. februára 2011. Na tomto rokovaní boli posúdené jednotlivé žiadosti užívateľov poľovných revírov o povolenie výnimky z ochrany medveďa, pričom v rámci tohto posúdenia bola vyhodnotená osobitne aj žiadosť žiadateľa.

Krajský súd v Bratislave sa s danými údajmi ŠOP SR nijako nevysporiadal, ani v odôvodnení rozsudku neuviedol žiadny dôvod, prečo údaje tejto odbornej organizácie MŽP SR nevzal do úvahy. Správny orgán bol týmto postupom Krajského súdu v Bratislave uvedený do neistoty, akým spôsobom má v budúcnosti vyhodnocovať stanoviská ŠOP SR, ktoré sú pre rozhodnutia správneho orgánu v uvedenej veci odbornými podkladmi.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p., v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Z ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda, inými slovami, na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Všeobecný súd musí súčasne vychádzať z toho, že práve tieto súdy majú poskytovať v občianskom súdnom konaní materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (§ 1 O.s.p.; obdobne napr. IV. ÚS 1/2002, II. ÚS 174/2004, III. ÚS 117/2007, III. ÚS 332/2009, III. ÚS 36/2010).

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave obsahuje v odôvodnení rozhodnutia závery, ktoré si navzájom odporujú. Z rozsudku takisto nie je zrejmé, aký by mal byť správny postup alebo odporúčanie pre správny orgán pri rozhodovaní skutkovo rovnakých alebo obdobných vecí.

Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zrušil a konanie zastavil.

Žalobca sa k odvolaniu vyjadril tak, že ho navrhol potvrdiť a zvýraznil, resp. zopakoval pochybenia v konaní pred prvostupňovým správnym orgánom.

IV.

Konanie pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky,
ako súdom odvolacím

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd verejne prerokoval vec a verejne vyhlásil rozhodnutie 20. februára 2013. Odvolací súd vzhľadom na vyčerpávajúce a nepochybné zistenia vád konania a nedostatočne zistený skutkový stav nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariaďovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 21. augusta 2013 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného, ktorým bol na základe rozkladu žalobcu zmenený výrok prvostupňového rozhodnutia žalovaného č. 4187/2011-2.2 zo dňa 29. septembra 2011 o povolení výnimky podľa § 40 ods. 2, 3 písm. c/ zák. č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej len zák. č. 543/2002 Z.z.) zo zákazov ustanovených v § 35 ods. 1 písm. a/ zák. č. 543/2002 Z.z., a to usmrtenie jedného jedinca medveďa hnedého v poľovnom revíri Chochuľa Hrochoť. Minister v rozkladovom konaní zmenil podmienky rozhodnutia v zmysle § 82 ods. 12 zákona č. 543/2002 Z.z. a určil, že odstrel možno zrealizovať poslieďkou v lokalitách Dolinky a Beňová, k. ú. P., postriežkou v lokalite Hudcovie kút, katastrálne územie P., do 15. decembra 2011 a od 1. júna 2012 do 30. novembra 2012 poslieďkou a postriežkou v lokalitách Dolinky, Beňová a Hudcovie kút, katastrálne územie P.. V ostatných častiach zostal výrok prvostupňového rozhodnutia nezmenený.

Z obsahu pripojeného spisu je možné zväčša zistiť iba všeobecné konštatovania o premnožení medveďa hnedého, tým aj o ohrození človeka, a škodách ním spôsobených, avšak konkrétne údaje nie sú zistiteľné ani zo správ ŠOP SR z 22. februára 2011, či 1. marca 2011 v ktorej sa taktiež uvádza viacmenej len konštatácia premnoženosti medveďa hnedého a to i v blízkosti ľudských obydí, spôsobené škody a najmä metodika výkonu odlovu, či odstrelu medveďa hnedého vo vopred určených lokalitách.

Odvolaciemu súdu je zrejmé, že odborníci ŠOP SR, CHKO, či Poľovníckych združení majú konkrétne skúsenosti, ktoré ich oprávnené vedú ku konštatovaniu o premnoženosti medveďa hnedého nielen na území Slovenskej republiky, ale i v konkrétnej lokalite, o prípadných útokoch tohto chráneného živočicha na človeka, či jeho majetok. Avšak bez toho, aby správny orgán - v tomto prípade žalovaný - zadovážil do spisu a v správnom konaní vykonal za prítomnosti účastníkov konania a vyhodnotil konkrétne podklady, správy, tvrdenia, či vysvetlenia o konkrétnych údajoch nie je možné vysloviť spoľahlivý záver, ktorý je obsiahnutý v napadnutom a preskúmanom rozhodnutí.

V súlade s ustanovením § 32 ods. 1, 2 Správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je

viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správneho orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Pre postup podľa § 40 ods. 2, 3 písm. c/ zák. č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov je v každom konkrétnom prípade nevyhnutné zistiť nielen neexistenciu inej alternatívy riešenia problému premnoženia medveďa hnedého než len povolením odstrelu jedného jedinca, tak aby nebola ohrozená jeho populácia ale tiež preukázanie, že správny orgán koná v záujme verejnej bezpečnosti ľudí.

Žalovaný uviedol, že ani oslovené Zoologické záhrady na Slovensku či v Čechách nemali záujem o jedinca medveďa hnedého. V pripojenom spise žalovaného sa však o tom žiaden záznam nenachádza. Je potrebné ho do spisu založiť. Inú alternatívu riešenia problému premnoženia v danej lokalite neskúmal.

V spise nie je založená žiadna zmienka o tom, aká je skladba súčasnej populácie medveďa hnedého na území PZ Chochuľa Hrochot'. Odvolací súd nemá na mysli samotné počty medveďov, ktoré zrejme, hoci rozporuplne vyplývajú z podkladov rozhodnutia o povolení výnimky, ale najmä vek jedincov, ich pohlavie a zdravotný stav tak, aby bolo zaistené, že odlovom jedného jedinca nedôjde k takému stavu v danom teritóriu, ktorý by mohol viesť k ohrozeniu populácie tohto chráneného živočícha.

Najdôležitejšie je preukázať, že správny orgán povolil výnimku v záujme verejnej bezpečnosti ľudí.

V tomto smere určite nepostačuje poukázanie na určité príhody zo života a na neidentifikovateľné osoby. Vážne strety človeka s medveďom, pri ktorých je ohrozený majetok, či dokonca zdravie a život človeka sú nepochybne zadokumentované na Obecných úradoch, v nemocniciach, Policajnom, či Hasičskom a záchrannom zbore, minimálne však v miestnej tlači. Odtiaľ je povinný správny orgán čerpať zdroje informácií. Pritom ale nepostačuje samotné stretnutie medveďa s človekom, ale musí ísť o stretnutie atypické nielen miestom (napr. v mestskej či záhradkárskej lokalite, kde je veľká migrácia ľudí), ale aj a najmä správaním sa medveďa voči človeku (agresivita a nedostatok prirodzenej plachosti).

Napokon, v takom prípade by sa výnimka nemala vzťahovať na akéhokoľvek jedinca, tak ako bolo rozhodnuté v konkrétnom prípade, ale o jedinca, ktorý má v danej lokalite najväčšie sklony k prenikaniu do ľudskej civilizácie, nemá obavy z ľudí, či je dokonca pri stretnutí s ľuďmi agresívny a nedá sa nijako odplašiť či odohnať.

Z týchto dôvodov nespochybňujúc závery, znalosti a zistenia žalovaného a jeho odborných orgánov odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa, i keď z modifikovaných dôvodov, konštatuje nedostatočne zistený skutkový stav, ktorý tak, ako bol zistený doposiaľ, nemôže byť podkladom pre vydanie napadnutého rozhodnutia.

Odvolací súd sa stotožňuje i s tvrdením krajského súdu, že povinnosť správneho orgánu uvedenú v § 33 Správneho poriadku o tom, že správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie, nemožno v nijakom prípade nahrádzať poukazovaním na práva účastníka konania podľa § 23 ods. 1, 4 Správneho poriadku, podľa ktorého účastníci konania a ich zástupcovia a zúčastnené osoby majú právo nazerať do spisov, robiť si z nich výpisy, odpisy a dostať kópie spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní alebo dostať informáciu zo spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní iným spôsobom. Správny orgán poskytuje kópie spisov za úhradu materiálnych nákladov spojených so zhotovením kópií, zadovážením technických nosičov a s ich odoslaním. V tomto smere žalovaný pochybil.

Odvolací súd si však neosvojil tvrdenie prvostupňového súdu obsiahnutého v odôvodnení napadnutého rozsudku na strane 11, kde sa uvádza, že:

„Pokiaľ ide o námietku žalobcu, že nebol oboznámený s analýzou minuloročnej regulácie a analýzou škôd spôsobených medveďmi v predchádzajúcom roku, tieto neboli súčasťou administratívneho spisu, z dôkazného hľadiska neboli podkladmi rozhodnutia a žalovaný z nich nevyvodil žiadne konkrétne skutkové zistenia, o ktoré by oprel rozhodnutie o výnimke. Žalovaný teda nemal s čím žalobcu v zmysle § 33 ods. 2 Správneho poriadku oboznamovať. Z tohto hľadiska teda zákon v konaní porušený nebol“.

Podľa názoru odvolacieho súdu bolo úlohou správneho orgánu - žalovaného - pri úplnom a riadnom zisťovaní skutkového stavu, zabezpečiť prostredníctvom svojich odborných orgánov (ŠOP SR) konkrétne analýzy zachytené v písomnej forme o stave medveďov v jednotlivých lokalitách, ich výskyte, vyhodnocovaní spôsobených škôd medveďmi i o realizácii udelených výnimiek na ich odlov. Nemožno

konštatovať, že k porušeniu zákona nedošlo preto, že žalovaný nemal v danom prípade s čím oboznámiť účastníka konania. Bolo totiž jeho povinnosťou taký dôkaz zabezpečiť, vykonať a predložiť v zmysle citovaného ustanovenia pred rozhodnutím žalobcovi na oboznámenie.

Tieto dôvody, i keď v pozmenenej podobe oproti odôvodneniu napadnutého prvostupňového rozsudku, viedli odvolací súd k potvrdeniu rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/48/2012-188 zo dňa 20. februára 2013, ktorý je zákonný a správny, a navyše (na rozdiel od preskúmaného rozhodnutia žalovaného) akcentuje individuálnosť a konkrétnosť správneho rozhodovania majúci na zreteli konkrétny záujem v konkrétnej prerokúvanej veci, pred všeobecnými nekonkrétnymi úvahami tvoriacimi podklad pri rozhodovaní v určitej administratívnoprávnej veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z týchto dôvodov rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

V.

Trovy konania

O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal právo na ich náhradu, v sume 165,56 €, ktorá sa skladá z odmeny za jeden úkon právnej služby podľa § 11, ods. 4 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z., z režijného paušálu v sume 7,81 € a 20% DPH - 27,59 € - spolu 165,56 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.